

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **S&T CZ s.r.o.**
sídlem Na Strži 65/1702, Praha
zastoupena advokátem JUDr. Janem Lukešem, Ph.D.
sídlem Hybernská 20, Praha

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **Česká republika - Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na poříčním právu 1, Praha

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 26. 9. 2019, č. j. č. j. R0131/2019/VZ-26463/2019/322/PJe

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „zadavatel“) zahájilo odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení dne 5. 4. 2018 otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „*Tiskárny a multifunkční zařízení*“ podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.
2. Dne 18. 10. 2018 zadavatel rozhodl o vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení. Dne 1. 11. 2018 podala žalobkyně proti rozhodnutí o vyloučení námitky, kterým zadavatel nevyhověl.
3. Následně podala žalobkyně k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. O něm rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 2. 2019, č. j. ÚOHS-S0483/2018/VZ-05747/2019/541/SK (dále jen „rozhodnutí ze dne 25. 2. 2019“), tak, že uložil zadavateli podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek nápravné opatření spočívající ve zrušení přezkoumávaného úkonu, tj. rozhodnutí zadavatele o vyloučení účastníka zadávacího řízení ze dne 18. 10. 2018 a všech následných úkonů zadavatele učiněných v zadávacím řízení na veřejnou zakázku pro nedoručení kompletní dokumentace o zadávacím ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení návrhu zadavateli, ani v dodatečné pětidenní lhůtě. Proti předmětnému rozhodnutí nebyl podán rozklad a nabylo právní moci 13. 3. 2019 (následně bylo nicméně rozhodnutí z 25. 2. 2019 ve zkráceném přezkumném řízení zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 10. 2019, č. j. ÚOHS-V0166/2019/PZ-27597/2019/322/PJe; zákonost tohoto rozhodnutí byla předmětem přezkumu v řízení vedeném u soudu pod sp. zn. 30 Af 16/2020).
4. Zadavatel po uložení nápravného opatření přijal opatření k nápravě podle § 49 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek a dne 7. 3. 2019 rozhodl o zrušení rozhodnutí zadavatele a oznámení o vyloučení účastníka zadávacího řízení ze dne 18. 10. 2018. Následně rozhodnutím ze dne 3. 4. 2019 zadavatel opětovně rozhodl o vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení. I proti druhému rozhodnutí o vyloučení podala žalobkyně námitky, kterým zadavatel nevyhověl. Žalobkyně se proto znovu obrátila na žalovaného s návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 7. 2019, č. j. ÚOHS-S0196/2019/VZ-18587/2019/541/SKu (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), návrh žalobkyně zamítl. Rozklad žalobkyně zamítl předseda žalovaného napadeným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby

6. Žalobkyně v podané žalobě namítla, že zadavatel nebyl oprávněn po zrušení přezkoumávaného úkonu (rozhodnutí o vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení) postupovat tak, že opětovně rozhodl o vyloučení žalobkyně na základě totožné argumentace. Smyslem § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek je poskytnout žalovanému další nástroj k zajištění efektivního rozhodování. Pouhou možností pokutování shledal zákonodárce pro zajištění efektivního přezkumu nedostatečnou.
7. Uvedené ustanovení má vést k zajištění efektivního přezkumu. Pokud by skutečně mohl zadavatel bez ohledu na předchozí zrušení přezkoumávaného úkonu žalovaným rozhodnout znovu zcela stejně, byla by efektivita přezkumu zásadně zhoršena a zadavatel by mohl zabránit nejen efektivnímu přezkumu, ale i přezkumu jako takovému. Zadavateli by postačovalo záměrně nesplnit povinnost doručit dokumentaci o veřejné zakázce žalovanému, načež by žalovanému nezbylo než rozhodnout o zrušení přezkoumávaného úkonu zadavatele. Zadavatel by následně mohl vydat totožné rozhodnutí, čímž by se celá situace opakovala.
8. Je proto nutné dospět k závěru, že rozhodnutí o zrušení úkonu zadavatele podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek presumuje věcnou nesprávnost postupu zadavatele. Implikuje, že postup zadavatele byl nesprávný a takové rozhodnutí je závazné jak pro zadavatele,

tak pro žalovaného. Zadavatel poté nemůže rozhodnout identicky, neboť by nerespektoval právní závěry žalovaného.

9. Žalobkyně dále namítla, že rozhodnutí zadavatele o jejím vyloučení ze zadávacího řízení je nesprávné. Zadavatel rozhodl o vyloučení z důvodu, že nabídka žalobkyně v části týkající se velkokapacitního zásobníku nesplnila podmínku kompatibility se zařízením 5 – A3 Barevná multifunkce. Tento závěr odůvodnil tím, že pro zadavatele není přípustné, aby velkokapacitní zásobník nahradil 3 původní zásobníky v zařízení 5. S tímto závěrem žalobkyně nesouhlasí, neboť zadávací dokumentace stanovila požadavek, aby zařízení 5 mělo 4 zásobníky. Nikde však nebylo určeno, kolik zásobníků musí mít zařízení 5 s instalovaným velkokapacitním zásobníkem jakožto volitelným příslušenstvím (nikoliv součástí zařízení 5), resp. nikde nevyločila, že by velkokapacitní zásobník nesměl nahradit původní zásobníky, ačkoliv by se kapacita zařízení 5 s velkokapacitním zásobníkem skutečně zvýšila o požadované minimum 2000 listů. Pokud tedy zařízení 5 po instalaci velkokapacitního zásobníku nebude mít 4 zásobníky, není to v rozporu se zadávací dokumentací. Ta totiž počet zásobníků po instalaci velkokapacitního zásobníku neupravila, ani nezakázala snížení počtu zásobníků po instalaci velkokapacitního zásobníku. Navíc zadavatel výslovně snížení počtu zásobníků po instalaci velkokapacitního zásobníku v jedné z odpovědí na dotaz uchazeče připustil.
10. Zadavatel dále rozhodl o vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení s odůvodněním, že nabídnuté finišery nejsou kompatibilní s příslušnými zařízeními. To bylo odůvodněno skutečností, že instalace finišeru v servisním středisku není dle zadavatele splněním požadavku na kompatibilitu. Žalobkyně s tímto tvrzením zadavatele nesouhlasí, neboť zadávací dokumentace nikde a nijak nevymezila, jakým způsobem má být kompatibilita zajištěna. Nebylo rovněž vyloučeno, že by instalace finišeru nemohla být provedena v servisním středisku. Ani druhý důvod pro vyloučení žalobkyně proto nebyl naplněn.
11. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že z žaloby není seznatelné, proč by zadavatel nemohl po zrušení jeho rozhodnutí žalovaným podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek rozhodnout ve věci znovu stejně. Jestliže má být rozhodnutím podle citovaného ustanovení zabráněno zadavateli v pokračování přezkoumávaného postupu, není jasné, proč by se rozhodnutí žalovaného mělo jakkoliv dotýkat jiného úkonu, který zadavatel učinil následně a do té doby přezkoumáván nebyl.
13. Rozhodnutí žalovaného učiněné podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek může mít účinky pouze ve vztahu k předmětu daného řízení, tedy k úkonu, který je rušen. To je zjevné na první pohled. Žalobkyně se přesto pokouší rozvíjet sofistikovanou argumentaci vedoucí k opačným závěrům. Ta však není přesvědčivá.
14. K námitce nekompatibility velkokapacitního zásobníku se zařízením 5 žalovaný uvedl, že zadavatel jasně stanovil, že zařízení 5 musí mít minimálně 4 zásobníky. To bylo dovozeno z faktu, že i po instalaci velkokapacitního zásobníku na papír považoval zadavatel dotčené zařízení za zařízení 5, nikoliv za zařízení jiné. Jedná-li se o zařízení 5, musí se na něj logicky vztahovat pravidlo o minimálním počtu zásobníků na papír u zařízení 5.
15. Ke kompatibilitě finišerů pak uvedl, že předseda žalovaného se podrobněji touto otázkou nezabýval, protože shledal, že alespoň jeden z důvodů uvedených v rozhodnutí o vyloučení byl správný (přestože dal v části argumentaci žalobkyně ohledně finišerů za pravdu). Žalobkyně nabídla plnění, které v případě instalace velkokapacitního zásobníku bylo v rozporu s

požadavkem zadavatele na minimální počet zásobníků na papír u zařízení 5. Rozhodnutí o vyloučení tedy ob stojí bez ohledu na to, zda je v otázce kompatibility finišerů důvodné či nikoliv.

16. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

17. Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „zadavatel“) ve vyjádření k žalobě uvedla, že zcela souhlasí se závěry napadeného rozhodnutí. Argumentace žalobkyně vykládající dopad § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek na zadávací řízení je rozporná s tímto zákonem, správním řádem i základními právními principy. Rozhodnutí žalovaného vydané podle uvedené ustanovení se nezabývalo vyloučením žalobkyně, ale řešilo povinnost zadavatele při předkládání dokumentace o zadávacím řízení. Nemůže proto zakládat následky, kterých se žalobkyně dovolává.
18. Pokud by zadavatel aplikoval argumentaci žalobkyně na pokračování zadávacího řízení, byl by nucen vybrat dodavatele, který sice nesplňuje požadavky zákona či zadávací dokumentace, ovšem na jeho nabídku či postup se v důsledku formálního pochybení zadavatele ve správním řízení pohlíží jako na řádné. Takové následky rozhodování žalovaného by měly fatální dopad na postavení účastníků zadávacího řízení, kteří předložili své nabídky v souladu se zákonem a zadávací dokumentací, a mohly by vést k machinacím v zadávacích řízeních a k účelovému ovlivňování výběru dodavatele.
19. Rozhodnutí žalovaného nebránilo tomu, aby zadavatel žalobkyni opětovně vyloučil za nesplnění podmínek účasti v zadávacím řízení. O této věci totiž nebylo do té doby žalovaným závazně rozhodnuto. Rozhodnutí žalovaného nijak nepresumovalo souladnost nabídky žalobkyně se zadávacími podmínkami veřejné zakázky.
20. Ve vztahu k velkokapacitnímu zásobníku papíru a finišeru 1 a 2 zadavatel vymezil zadávací podmínky veřejné zakázky v souladu s § 36 zákona o zadávání veřejných zakázek. Umožňují pouze jeden objektivní, logický, racionální a požadovanému předmětu veřejné zakázky odpovídající výklad.
21. Žalobkyně ve své nabídce navrhla zajištění kompatibility způsobem, že v neprospěch zadavatele a v rozporu se zadávací podmínkou vztahující se k minimálnímu počtu zásobníků papíru změnila technické vlastnosti zařízení 5 - A3 Barevná multifunkce. Tím popřela samotný účel velkokapacitního zásobníku papíru. Její nabídka tak nemůže být souladná se zadávací dokumentací veřejné zakázky a zákonem o zadávání veřejných zakázek.
22. Totéž platí pro kompatibilitu finišerů. Žalobkyně ve své nabídce navrhla zajištění kompatibility takovým způsobem, že v neprospěch zadavatele hodlala instalovat finišery 1 a 2 nikoliv přímo na zařízení nacházejícím se u zadavatele, ale chtěla jej z místa odvézt a kompatibilitu zajistit po blíže neurčenou dobu a blíže neurčeným způsobem v servisním středisku. Takový postup však nebyl souladný se zadávací dokumentací veřejné zakázky a zákonem o zadávání veřejných zakázek.
23. Navrhla proto, aby soud žalobu zamítl.

V. Replika žalobkyně

24. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného a zadavatele uvedla, že žalovaný zcela opomíjí skutečnost, že zadavatel jakožto správní orgán, respektující ústavní principy a základní zásady činnosti správních orgánů, by presumovaně nezákonný navazující úkon především neměl vůbec vydat. Tak by bylo dosaženo zefektivnění přezkumné činnosti a hospodárnosti procesních postupů.
25. Nesouhlasí se zadavatelem, že v případě nepředložení kompletní dokumentace o zadávacím řízení je přiměřeným a legálním opatřením k nápravě toliko zrušení zadávacího řízení nebo

přezkoumávaného úkonu, nikoliv již fikce nesouladu postupu zadavatele se zákonem ve vztahu k přezkoumávanému úkonu. Předmětný výklad vede k pouze prodlužování zadávacího řízení a opakování námitkového a přezkumného procesu, což je zcela v rozporu se záměrem zákonodárce na zajištění efektivního přezkumu.

VI. Ústní jednání

26. Při ústním jednání dne 30. 9. 2021 účastníci setrvali na stanoviscích obsažených ve svých předchozích procesních podáních.
27. Zástupce žalobkyně zopakoval, že postup žalovaného podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek musí mít důsledky spočívající v presumpci nezákonnosti rušeného úkonu zadavatele. Věcně nesouhlasil s tím, že nabídka žalobkyně nevyhovovala podmínkám zadávací dokumentace. Nedostatky zadávací dokumentace by měly být vykládány ve prospěch žalobkyně. Připomenul, že zadavatel v dodatečných informacích shledal jejich řešení vyhovujícím.
28. Zástupkyně žalovaného odkázala na napadené rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Zdůraznila, že v rozhodnutí z 25. 2. 2019 nebylo věcně řešeno vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení. Souhlasila s tím, že vyloučení žalobkyně bylo důvodné. Její nabídka nesplňovala požadavky na zařízení 5 při připojení velkokapacitního zásobníku. Vysvětlení zadávací dokumentace podle ní nelze interpretovat způsobem, jakým uvádí žalobkyně.
29. Zástupce osoby zúčastněné na řízení odkázal na napadené rozhodnutí a ztotožnil se se stanoviskem žalovaného.
30. Soud konstatoval obsah soudního a správního spisu. Dokazování prováděno nebylo, neboť důkazy navrhované v žalobě jsou součástí předloženého správního spisu, případně jsou součástí spisu předloženého žalovaným k věci 30 Af 16/2020, tj. vztahují se ke správnímu řízení týkajícího se týchž účastníků a kompletní spisová dokumentace je účastníkům známa. Rovněž soudu je tento spisový materiál znám z úřední činnosti (viz § 121 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

VII. Posouzení věci soudem

31. Soud přezkoumal rozhodnutí předsedy žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí předsedy žalovaného.
32. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
33. Soud se nejprve zabýval námitkou nemožnosti opětovného vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení [bod VII. A) rozsudku]. Poté se věnoval námitce nesprávného posouzení nesplnění zadávacích podmínek [bod VII. B) rozsudku].

VII. A) Námitka nemožnosti opětovného vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení

34. Žalobkyně namítla, že rozhodnutí žalovaného o zrušení úkonu zadavatele podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek presumuje věcnou nesprávnost postupu zadavatele a implikuje, že postup zadavatele byl nesprávný. Zadavatel podle ní nebyl oprávněn opětovně vyloučit žalobkyni ze zadávacího řízení.
35. Podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek platí, že „*[n]edoručí-li zadavatel v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele před uzavřením smlouvy Úřadu podle § 252 odst. 1 nebo § 254 odst. 5 dokumentaci o zadávacím řízení ve stanovených lhůtách, a to ani v dodatečně pětidenní lhůtě stanovené Úřadem, Úřad uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení nebo přezkoumávaného úkonu vymezeného v oznámení o zahájení řízení.*“

36. Uvedené ustanovení stanovuje žalovanému povinnost uložit při nesoučinnosti zadavatele v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele před uzavřením smlouvy nápravné opatření. Důvodem zakotvení této povinnosti je skutečnost, že žalovaný při nedoručení dokumentace o zadávacím řízení nemá k dispozici podklady pro věcný přezkum úkonů zadavatele. V případě nedoručení požadované dokumentace je žalovaný významně omezen v možnosti přezkumu. Pokud zadavatelé se žalovaným řádně nespolupracují, dobrovolně podstupují riziko zrušení nejen jednotlivého úkonu, ale rovnou i celého zadávacího řízení. Předmětné ustanovení tak řeší důsledky nespolupráce a neadekvátní součinnosti zadavatele s Úřadem. Obligatorií sankcí pro zadavatele, který v řízení o přezkoumání úkonů na návrh nedoručí Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení (vůbec nebo jen částečně) v zákonem stanovené pětidenní lhůtě, resp. ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem, je bez dalšího zkoumání rozhodnutí orgánu o zrušení zadávacího řízení nebo o zrušení přezkoumávaného úkonu vymezeného v oznámení o zahájení řízení (viz DVOŘÁK, D. a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 1232.).
37. Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný uložením nápravného opatření nerozhoduje o zákonnosti přezkoumávaného úkonu, neboť mu nebyla doručena zadávací dokumentace a žalovaný neměl podklady pro věcný přezkum. Uložením nápravného opatření spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení nebo přezkoumávaného úkonu je zabráněno pokračování „potenciálně“ závadného zadávacího řízení, aniž by však byla jakkoliv věcně zkoumána zákonnost rušeného úkonu.
38. V projednávaném případě bylo závadnému stavu zabráněno postupem podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek tím, že došlo ke zrušení přezkoumávaného úkonu zadavatele a současně byl zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu na předmětnou veřejnou zakázku do pravomocného skončení správního řízení. Došlo proto k „navrácení“ zadávacího řízení do stavu před vydáním „potenciálně“ vadného úkonu, čímž bylo zabráněno pokračování „potenciálně“ nezákonného zadávacího řízení. Pochybení zadavatele v daném případě spočívalo v nepředložení kompletní dokumentace o zadávacím řízení žalovanému. Žalovaný tak nevydával nápravné opatření z důvodu nezákonnosti daného úkonu, ale tato nezákonnost se pouze presumovala z důvodu, že postupem zadavatele byl znemožněn věcný přezkum úkonu. Za takovéto situace zadavateli formálně nic nebránilo při dalším postupu v zadávacím řízení setrvat na svém závěru o nutnosti vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení pro nesplnění zadávacích podmínek.
39. Rozhodnutí o zrušení přezkoumávaného úkonu má nejen formální, nýbrž i materiální důsledky, neboť zadavatel musí po zjednání nápravy opětovně přezkoumat podané nabídky a rozhodnout, zda podané nabídky splňují zadávací podmínky. Navíc může být zadavatel za nedostatečnou spolupráci se žalovaným následně potrestán uložením pokuty.
40. Je pravdou, že tímto postupem je zadávací řízení, resp. meritorní přezkum rozhodnutí o vyloučení účastníka řízení odsouván na pozdější dobu, což může být na škodu jak zadavateli, tak i účastníkům řízení. Zadavateli, který pokračuje v zadávacím řízení, však nezbyvá než následně opětovně posoudit, zda nabídka žalobkyně splnila či nesplnila zadávací podmínky.
41. Má-li žalobkyně za to, že při zadávání veřejné zakázky došlo ke vzniku škody nesprávným postupem zadavatele (např. tím, že žalobkyně byla nucena vynaložit další prostředky na přezkum rozhodnutí o svém vyloučení), může se domáhat náhrady škody. Odpovědnost zadavatele za škodu způsobenou dodavateli je občanskoprávním odpovědnostním vztahem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 31. 3. 2015, č. j. 4 As 249/2014-43). Rovněž platí, že zrušení nezákonného úkonu zadavatele, ani jiné rozhodnutí žalovaného konstatující nezákonný postup zadavatele, není nezbytným předpokladem pro uplatnění nároku na náhradu škody způsobené porušením povinností zadavatele při zadávání veřejné zakázky (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2018, č. j. 3 As 109/2017-64).

42. Vyloučení zadavatele ze zadávacího řízení bylo, ač s časovým odstupem, meritorně přezkoumáno v rámci řízení o druhém návrhu žalobkyně na přezkoumání úkonů zadavatele, které je předmětem nyní projednávané věci. Tím, že zadavatel opětovně vyloučil žalobkyni ze zadávacího řízení na základě týchž důvodů, nedošlo samo o sobě k porušení zákona o zadávání veřejných zakázek ani principů spravedlivého řízení. Soud proto odmítá argumentaci žalobkyně, že žalovaný rozhodnutím, kterým podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek zrušil přezkoumávaný úkon (vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení), implicitně označil tento úkon za nezákonný. Žalovaný při ukládání nápravného opatření podle § 263 odst. 4 zákona o zadávání veřejných zakázek z důvodu nedoručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení ve stanovené lhůtě nerozhoduje o zákonnosti přezkoumávaného úkonu (a to ani implicitně), ale ruší úkon zadavatele toliko z procesních důvodů. Proto zadavateli nic nebrání v tom, aby po zajištění nápravy učinil případně zrušený úkon znovu. Zrušení přezkoumávaného úkonu podle výše citovaného ustanovení je pouze procesním důsledkem nedostatečné spolupráce zadavatele se žalovaným při přezkumu jeho úkonů v rámci zadávání předmětné veřejné zakázky, ovšem nemá za následek presumpci nezákonnosti tohoto úkonu *pro futuro*.
43. Postup zadavatele v projednávaném případě neshledal soud ani účelovým. Ze správního spisu nijak nevyplývá, že by zadavatel jednal v zadávacím řízení s úmyslem poškodit žalobkyni a oddálit výsledek zadávacího řízení.
44. Skutečnost, že postup žalovaného a zadavatele vycházející ze zákona o zadávání veřejných zakázek se může žalobkyni jevit jako neefektivní a neehospodárný, na uvedeném závěru nemůže nic změnit, neboť zákon o zadávání veřejných zakázek takový postup umožňuje.
45. Námitka proto není důvodná.

VII. B) Námitka nesprávného posouzení nesplnění zadávacích podmínek

46. Žalobkyně namítla, že zadavatel postupoval nesprávně, pokud žalobkyni vyloučil ze zadávacího řízení z důvodu, že její nabídka nesplnila zadávací podmínky.
47. Podle § 48 odst. 2 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek zadavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení „*nesplňují zadávací podmínky nebo je účastník zadávacího řízení ve stanovené lhůtě nedoložil*“.
48. Současně platí, že zadávací dokumentace (resp. zadávací podmínky) nesmí dávat žádný prostor pro pochybnosti či rozdílný výklad. Zadávací řízení musí být zcela pregnantně vymezeno. V případě nejasné zadávací dokumentace umožňující vícero výkladů nemůže jít tato skutečnost k tíži účastníka řízení. Z judikatury, na kterou žalobkyně odkazovala, vyplývá, že nemůže obstát taková zadávací dokumentace, v níž požadavky na zpracování nabídky nejsou zcela srozumitelné a jednoznačné (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2009, č. j. 2 Afs 86/2008-222, ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009-109, nebo ze dne 2. 6. 2016, č. j. 7 As 291/2015-26).
49. Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti.
50. Zadavatel zahájil odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení dne 5. 4. 2018 otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „*Tiskárny a multifunkční zařízení*“. Předmětem plnění veřejné zakázky byly „*dodávky a záruční servis tiskových a multifunkčních kopírovacích zařízení včetně dodávky spotřebního materiálu a poskytnutí souvisejících služeb pro zajištění tvorby písemné dokumentace centrálního zadavatele a Pověřujících zadavatelů.*“
51. Z protokolu o otevírání nabídek ze dne 7. 8. 2018 vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel nabídky 8 dodavatelů, a to včetně nabídky žalobkyně.

52. Zadavatel prostřednictvím žádosti o písemné objasnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů a o písemné zdůvodnění způsobu stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny požádal žalobkyni mj. o objasnění nejasností, jakým způsobem bude zajištěna kompatibilita velkokapacitního zásobníku papíru a finišeru 1 se zařízením 5 - A3 Barevná multifunkce (dále jen „zařízení 5“), a kompatibilita finišeru 2 se zařízením 4 – A3 Barevná multifunkce (dále jen „zařízení 4“).
53. Žalobkyně ve svém vyjádření mj. vysvětlila, že celková kapacita zařízení 5 bude s použitím velkokapacitního zásobníku papíru 4 550 listů A4, z toho 550 listů (volitelně ve formátu A4 nebo A3), a že tedy bude splněn požadavek zadavatele na rozšíření původní kapacity tiskárny, přičemž bude zajištěna kompatibilita velkokapacitního zásobníku papíru se zařízením 5. Ve vztahu k finišeru 1 a 2 žalobkyně potvrdila, že nabízené finišery jsou plně kompatibilní s předmětnými zařízeními, a to způsobem, že prostřednictvím servisního zásahu v servisním středisku dojde k instalaci finišerů, nahrání nového F/W a otestování, přičemž tyto kroky jsou součástí nabídkové ceny.
54. Zadavatel poté vyzval žalobkyni k opětovnému písemnému objasnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů prostřednictvím žádosti, v níž mj. požadoval potvrzení plné kompatibility velkokapacitního zásobníku se zařízením 5, tedy navýšení kapacity papíru nad rámec kapacity zásobníku papíru nabídnuté v rámci technické specifikace zařízení 5, včetně předložení detailního technického popisu zařízení, ze kterého bude zřejmé, jakým způsobem bude kompatibilita zajištěna. Zadavatel dále v citované žádosti uvedl, že dle zadávací dokumentace tvoří zařízení 5 a zařízení 4 a finišer 1 a finišer 2 samostatná zařízení, která by měla být kompatibilní. Zadavatel je oprávněn tato zařízení v průběhu plnění veřejné zakázky odebírat samostatně. Jestliže si zadavatel objedná nejdříve zařízení 5 nebo zařízení 4 a až posléze finišer 1 či finišer 2, je nezbytné zajistit kompatibilitu tak, aby již jednou dodané a instalované zařízení 5 nebo zařízení 4 nebylo pro potřeby instalace/odinstalace finišeru odváženo do servisního střediska.
55. Ve vyjádření k opětovné žádosti o písemné objasnění údajů, dokladů, vzorků nebo modelů žalobkyně uvedla, že zařízení po připojení velkokapacitního zásobníku papíru bude mít tři zásobníky, a to velkokapacitní zásobník na 4 000 listů složený ze dvou zásobníků a zásobník papíru na 550 listů. Tím bude podle žalobkyně zachována jak původní minimálně požadovaná kapacita zásobníku papíru, tak dojde k navýšení kapacity o požadovaných min. dalších 2000 listů. Žalobkyně dále ve svém zmínila, že požadavek zadavatele, aby finišer byl připojitelný a oddělitelný bez servisního zásahu, nebyl obsažen v žádné části zadávací dokumentace, ani ve vysvětleních zadávací dokumentace. Jedná se podle ní o neoprávněný požadavek nad rámec zadávací dokumentace.
56. Zadavatel následně rozhodl o vyloučení žalobkyně ze zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku. Dospěl k závěru, že její nabídka nesplňuje minimální požadavky zadavatele na velkokapacitní zásobník papíru, finišer 1 a finišer 2 vymezené v zadávací dokumentaci veřejné zakázky. S tímto závěrem žalobkyně i nadále nesouhlasí.
57. Soud se proto dále zabýval tím, zda nabídka žalobkyně splnila podmínku kompatibility velkokapacitního zařízení se zařízením 5 [bod VII. B. 1.) rozsudku] a dále podmínku zajištění kompatibility finišeru 1 se zařízením 5 a finišeru 2 se zařízením 4 [bod VII. B. 2.) rozsudku].

VII. B. 1.) Kompatibilita velkokapacitního zásobníku se zařízením 5

58. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel požadoval u zařízení 5 (barevná tiskárna/skener) minimálně 4 zásobníky papíru (jeden pro formát A3, ostatní pro formát A4), přičemž volitelné příslušenství velkokapacitní zásobník (dodávaný samostatně) měl být kompatibilní se zařízením 5 a mělo splňovat požadavek na min. 2000 listů A4. Současně v žádné části zadávací dokumentace zadavatel výslovně nepřipustil, aby zařízení 5 mohlo mít za určitých okolností nižší počet zásobníků. Tyto zadávací podmínky soud považuje za jasné a neumožňující dvojí výklad.

59. Soud souhlasí se žalovaným, že ze zadávací dokumentace lze bez pochybností vyvodit, že zadavatel požadoval dodání zařízení 5 se 4 zásobníky a volitelně velkokapacitní zásobník s minimálním počtem listů (2000 listů A4). Pokud proto nabídka žalobkyně zní tak, že zařízení 5 po následném připojení velkokapacitního zásobníku nebude mít zadavatelem požadované 4 zásobníky, ale pouze 3 zásobníky, je zřejmé, že žalobkyně předložila svoji nabídku v rozporu s požadavky zadavatele vymezenými v zadávací dokumentaci. Řešení, které nabídla žalobkyně, po připojení velkokapacitního zásobníku vedlo ke změně parametrů (vlastností) zařízení 5 tak, že ty po připojení velkokapacitního zásobníku již neodpovídaly parametrům požadovaným v zadávací dokumentaci.
60. Je sice pravdou, že žalovaný v zadávací dokumentaci výslovně nestanovil, že požadavky na počet zásobníků u zařízení 5 musí být splněny i po připojení velkokapacitního zásobníku. I bez této výslovné zmínky však podle soudu zadávací dokumentace tento požadavek zakotvuje právě tím, že nepřipouští, aby se parametry zařízení 5 (po připojení jakéhokoli přídatného zařízení, ať již zásobníku či finišeru) jakkoli měnily. Ze zadávací dokumentace tak jasně vyplývá, že zadavatel požaduje, aby zařízení 5 disponovalo (za všech okolností) min. 4 zásobníky.
61. Žalobkyně správnost jejího výkladu dovozovala rovněž z odpovědi zadavatele na její žádost o vysvětlení zadávací dokumentace učiněnou v průběhu zadávacího řízení. V dotazu uvedla: „*Pro chodbová pracoviště pro některá zařízení 5 požadujete velkokapacitní zásobník papíru s kapacitou min. 2000 listů. Chápeme správně, že požadovanou kapacitu papíru u zařízení kategorie 5 požadujete rozšířit o další 2000 listů na celkem 4000 listů? Bude zadavatele akceptovat rozšíření kapacity zásobníků tak, že stroj bude mít zásobníky 2x500 listů (z toho 1 na A3) + 1 x 3000 listů, tedy celkem 4000 listů?*“
62. Zadavatel v odpovědi na dotaz uvedl: „*Centrální zadavatel v příloze Závazného vzhledu rámcové dohody č. 1 – Specifikace zařízení požaduje, aby zařízení č. 5 - A3 Barevná multifunkce (chodbová zařízení, pracoviště se zvýšenými potřebami tisku dokumentů) splňovalo požadavek na kapacitu zásobníku papíru min. 2.000 listů, min. 500 listů A3. V případě potřeby centrální zadavatel u zařízení č. 5 stanovil možnost objednání velkokapacitního zásobníku papíru, kterým by se navýšila kapacita standardního zásobníku zařízení o dalších min. 2.000 listů A4. Velkokapacitní zásobník papíru je v případě zařízení č. 5 tedy jakýmsi „doplňkem“, který bude objednán centrálním či pověřujícím zadavatelem (kupujícím) v případě potřeby, a jako takový má být rovněž naceněn samostatně, tzn., kupní cena velkokapacitního zásobníku papíru není součástí kupní ceny zařízení č. 5. Pokud tedy dodavatelem nabízené zařízení bude mít kapacitu zásobníku papíru na 4.000 listů (z toho 500 listů A3), pak se jedná o splnění požadavků centrálního zadavatele na zařízení č. 5 - A3 Barevná multifunkce (chodbová zařízení, pracoviště se zvýšenými potřebami tisku dokumentů), přičemž dodavatel bude muset ještě splnit požadavek centrálního zadavatele na velkokapacitní zásobník papíru.“*
63. Podle soudu z výše nastíněného textu vyplývá, že odpověď zadavatele se vztahovala výlučně ke kapacitě (min. počtu listů) zařízení 5, nikoliv k počtu zásobníků. Je patrné, že zadavatel dotaz žalobkyně zcela nepochopil. Žalobkyně se tázala, zda je přípustné splnit požadavky na velkokapacitní zásobník jí navrhaným řešením, ovšem odpověď zadavatele se týkala nikoliv velkokapacitního zásobníku či počtu zásobníků, ale minimálního počtu listů u zařízení 5. Z uvedené odpovědi tak nelze dovodit, že by zadavatel akceptoval snížení počtu zásobníků u zařízení 5 v případě připojení velkokapacitního zásobníku, neboť zadavatel výslovně zmiňuje, že „dodavatel bude muset ještě splnit požadavek centrálního zadavatele na velkokapacitní zásobník“. Soud tak shodně se žalovaným považuje odpověď zadavatele v kontextu položeného dotazu za neúplnou a nejednoznačnou. Má za to, že předmětná dodatečná informace v žalobkyni nemohla oprávněně vyvolat dojem, že zadavatel akceptuje, aby po připojení velkokapacitního zásobníku došlo ke snížení počtu zásobníků u zařízení 5. V případě, že žalobkyně na svůj dotaz nedostala jednoznačnou odpověď, mohla se dotázat opětovně a pokusit se nejasnou odpověď se zadavatelem vyjasnit. Nelze však tvrdit, že by výše zmíněnou odpovědí zadavatele došlo k modifikaci zadávacích podmínek tak, že zadavatel pro zařízení 5 po připojení velkokapacitního zásobníku akceptuje snížení minimálního počtu zásobníků pod hranici stanovenou v zadávací dokumentaci.

64. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že zadavatel postupoval správně, pokud žalobkyni vyloučil ze zadávacího řízení postupem podle § 48 odst. 2 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek z důvodu nesplnění zadávacích podmínek pro zařízení 5 v případě připojení velkokapacitního zásobníku.
65. Námitka proto není důvodná.

VII. B. 2.) Kompatibilita finišeru a zařízení

66. Zadavatel dále vyhodnotil nesoulad nabídky žalobkyně se zadávacími podmínkami v části týkajícího se kompatibility finišeru 1 se zařízením 5 a kompatibility finišeru 2 se zařízením 4.
67. K této námitce soud uvádí, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí touto otázkou meritorně nezabýval, neboť potvrdil správnost závěrů správního orgánu I. stupně ohledně nesplnění zadávacích podmínek pro zařízení 5 (při připojení velkokapacitního zásobníku). Zkoumání dalšího důvodu vyloučení pak považoval za nadbytečné (viz body 65 a 66 napadeného rozhodnutí). Vzhledem k tomu, že žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobkyni tuto otázku nekladl k tíži, není soud oprávněn se k dané námitce jakkoliv vyjadřovat, neboť v napadeném rozhodnutí nebyla otázka kompatibility finišerů žalobkyni vytykána.
68. Námitka tak není důvodná.

VIII. Závěr a náklady řízení

69. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
70. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
71. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost. Neshledal rovněž důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. září 2021

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jaroslava Předešlá